

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ
دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ، وَالْمُهَاجِرُ مَنْ
هَجَرَ مَا نَهَى اللَّهُ عَنْهُ

Kære muslimer!

Torsdag aften den 26. juni trådte vi ind i den 1. Muharrem og dermed i det nye år 1447 ifølge den islamiske (hijri) kalender. For præcis 1446 år siden, i år 622, udvandrede vores elskede Profet Muhammed Mustafa Sallallahu Alaihi Wasallam fra Mekka til Yesrib efter Allah Jalla Jalaluhu's befaling, sammen med sin nære følgesvend Abu Bakr RadhiAllahu'anh, for at undslippe de vantros undertrykkelse og tortur.

Byen, der dengang hed Yesrib, blev med profeten Sallallahu Alaihi Wasallam's ankomst velsignet og fik navnet al-Madinah al-Munawwarah – Den Oplyste By. Året for denne vigtige begivenhed blev siden fastlagt som begyndelsen på den islamiske kalender.

Ærede forsamling!

Hidjra (udvandringen) er ikke blot en begivenhed, der fandt sted i profetens Sallallahu Alaihi Wasallam tid og derefter sluttede. Den dag i dag er der utallige muslimer, som på grund af undertrykkelse og uret må forlade deres hjemlande med tårer i øjnene og søger tilflugt hos barmhjertige og hjælpsomme mennesker – ligesom der blev søgt tilflugt hos Ansar, Madinah-folket dengang.

Derfor er det vores ansvar, på årsdagen for udvandringen, at genkalde denne smertefulde virkelighed og gøre vores bedste for at bekæmpe undertrykkelse og uretfærdighed.

Hidjra er heller ikke blot en geografisk forandring; det er samtidig en indre rejse – en vending bort fra alt ondt, fra synd og forbudt, og en bevægelse mod det gode, mod moral og retskaffenhed.

Vores elskede Profet Sallallahu Alaihi Wasallam har udtrykt denne dybe og indre dimension af hidjra således: **"En muslim er den, som andre muslimer er i sikkerhed for – både for hans hånd og hans tunge. Og en muhajir (en sand udvandrer) er den, der forlader det, som Allah har forbudt."** (Buhârî, Îmân, 4)

Vores elskede Profet, fred og velsignelser være med ham, og hans trofaste ledsager, Hz. Abu Bakr – må

Allah være tilfreds med ham – påbegyndte deres svære og udmattende rejse ved at søge tilflugt i Thawr-grotten.

De skjulte sig om dagen og fortsatte deres vandring om natten. Senere nåede de til Quba, hvor de opholdt sig i nogen tid. Her byggede Profeten Sallallahu Alaihi Wasallam den første moské og ledte den første fredagsbøn.

I sin første fredagsprædiken sagde vores elskede Profet Sallallahu Alaihi Wasallam følgende:” O **I troende! Angr til Allah, før døden indhenter jer. Nærm jer Allah med gode gerninger, før der kommer forhindringer i jeres vej. Vid, at Allah i dag, her hvor jeg står, har gjort fredagsbønnen obligatorisk for jer. Den, der afviser eller foragter den og derfor forsømmer den, må Allah ikke give held i hans liv eller lade hans sager lykkes. Uanset om imamen er retfærdig eller uretfærdig, har den, som har mulighed for at deltage i fredagsbønnen, ingen undskyldning for at lade den være. Undtagelsen er dem, som oprigtigt angrer. Og den, der angrer, Allah vil acceptere hans anger. O mennesker! Forbered jer til det hinsides, mens I stadig har helbredet. Vid, at på dommedag vil ethvert ansvar blive taget op – selv over det får, du lod stå uden hyrde. Da vil Allah spørge ham – men hvordan? Uden tolk, uden slør – Han vil selv sige: ‘Kom Min profet ikke til dig og overbragte budskabet? Gav Jeg dig ikke ejendom og velsignelser? Hvad har du så forberedt for dig selv?’ Den person vil se til højre og venstre, men intet finde. Når han ser frem, vil han kun se Helvede. Så hvis nogen har mulighed for at beskytte sig mod Helvedes ild, selv blot med en halv dadel som almisser, så lad ham gøre det. Og hvis han ikke har det, så lad ham redde sig selv med et venligt ord. Den sande muslim er den, som ikke skader andre med sin hånd eller tunge. Og Allah belønner gode gerninger med fra ti til op til syv hundrede gange.” (İbn-i Hişâm, I, 118-119, Beyhakî, *Delâil*, II, 524, İbn-i Mâce, *İkâme*, 78)**

Ærede troende!

Lad os vende os bort fra det forbudte og syndige og i stedet begive os på en indre hidjra – en rejse mod et tilladt, rent og helhjertet liv. Lad os betragte denne dag som en ny begyndelse for forandring.

I den forbindelse ønsker jeg jer et velsignet islamisk nytår og beder til, at det må bringe godt, fred og velsignelse for hele den islamiske verden. Må Allah Subhanahu Wa Ta'ala acceptere vores bønner.